

Reue med Svaret. Han vilde sige: Der bliver ikke Noget af den Ting; Regjeringen og de to Herrer private Forslagsstillere kunne lige saa godt gaa hjem og lægge sig, thi man vil slet ikke have nogen Grundlovsforandring. Man finder, at Tilstanden er fortræffelig, som den er; de Folk have været sig store med Forsatningen af 1866, de have tjent deres Sporer under Kampen med Ministeriet Estrup, og de ønske aldeles ikke, at der skal ske nogen Forandring. De sige, at vel maa man indrømme, at denne Forsatning har havt en ødelæggende Indflydelse paa Landet, har bragt Lovgivningsværket til at gaa i Staa, har ophobet Finantserne i Statskassen og taget dem bort fra den hjemlige Arne, at Alt dette er sandt og meget Mere til, at det er sikkert, at under denne Forsatning er Landet gaaet tilbage ikke blot i økonomisk og aandelig Henseende, men ogsaa, som det ærede Medlem fra Viborg (Klein) saa træffende omtalte, i moralisk Henseende, og det ikke blot for den nuværende Slægt, men ogsaa for de kommende. Alt dette indrømmer man, og dog ønsker man at beholde Forsatningen, som den er. Man elsker den paa samme Maade, som Halligboen elsker sin øde og triste D. Derved er der Intet at gjøre. Man finder Tilstanden hyggelig og fortræffelig; idylisk vilde man kalde den, hvis blot Ministeriet Estrup var borte; men dette Ministerium og navnlig dets Conseilspresident har, efter hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) forleden udtalte, lagt sig som en Sten i Maskineriet og hæmmet dets Brug. Dette er efter min Mening et stort Feilsyn, der undrer mig at træffe hos en saa klart skuende Politiker som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. En enkelt Mand kan ikke saaledes lægge sig i Veien for en forfatningsmæssig Udvikling. Men det er heller ikke Tilfældet. Minister Estrup er ikke Andet end Forspidsen for en Fylking, som i de reaktionære Aar 1864, 1865 og 1866 brød ind, et stort Parti, som havde ligget stille og samlet Kræfter i nogen Tid, et Parti, som kom vel rustet i Pantler og Blade, et Parti, som indtog bethdelige Stillinger, som var Besiddere af store Jord-eiendomme og andre vigtige Pladser i Landet, og et Parti, som ogsaa var fulgt tilbøds af Intelligents. Dette Parti brød frem efter den uhyggelige Fredsforhandling i 1864, faldt i Klanen paa Bondehæren, der havde en god Forskandsning i Grundloven af 5te Juni 1849; man var saa godmodig selv at udlevere Nøglerne til Fjenden. Og nu er han derinde. Det er ikke Minister Estrup, men det er hele Godsreterklassen, det er en stor

Del af Embedsmandsklassen, det er Mange af de dannede og rige Folk i Landet, der have lagt sig, om man saa kan sige, som Sten i Maskineriet og forhindret dets Brug i Overensstemmelse med Anden i Forsatningen af 5te Juni 1849. Der er i Gaar spurgt Minister Estrup, om han vil erkende, at 5te Juni Forsatningen hjemlede Folkethinget Net til ved en Forfæstelse af Finantsloven at bevirke et Ministeristifte, saaledes som Krieger i sin Tid paa den grundlovgivende Forsamlings Begne og Spommed paa den daværende Regjerings Begne udtrykkelig vedtog det, hvilket staar at læse i den grundlovgivende Rigsforsamlings Forhandlinger. Det har jo ikke været muligt at tvinge et bestemt Svar i saa Henseende ud af den høitærede Conseilspresident. Han udfæstede den Paastand, at den finantsielle Stilling efter den reviderede Forsatning er ganske den samme, som den var efter Forsatningen af 5te Juni 1849. Men naar man saa kom ind paa Pointen, nemlig den Pointe, om Folkethinget har bevaret sin finantsielle Myndighed i samme Grad som i Følge Grundloven af 5te Juni 1849, tab Ministeren stille. Nei, mine Herrer, det er ikke Ministeren, der personlig har lagt sig som en Hindring eller en Sten i Maskineriet. Var det Tilfældet, var det kun en enkelt Mand, der var Hindringen, maatte Maskineriet være daarligt, om det ikke for længe siden havde maset ham og hacket ham til Sinker. Men er dette Tilfældet, saa er det ogsaa klart, at Forsatningen af 1866 trænger til en grundig Reform, og det er denne Hovedreparation, som man fra forskjellige Sider har søgt at naae til, men, som det nu viser sig, forgæves. Det ene Forsøg er allerede skrindlagt, og mit Barn har kun saa Diebliske tilbage at leve i; det har maattet se paa det første Forslags Halskugning, en Forøgelse af Straffen, og det tredje Forslag, det, som er kommet fra det ærede Medlem fra Viborg (Klein), kan maaste, efter hvad der forlyder fra Hovedkvarteret, vente en noget blidere Skjæbne, nemlig Benaadning; men en Benaadning med Fængsel paa Livstid er, efter hvad Griffenfeldt udtalte, værre end en Dødsdoms Eksekution. — Hvad mit Forslag angaar, har det to uomtvistelige Fortrin fremfor de øvrige Forslag, som ere fremkomne: for det Første, at det afgjør Sagerne ganske sikkert; der vil ikke, hvis det vedtages, længere kunne tænkes det Tilfælde, at der kan komme to forskellige Finantslove, en vedtaget af Landstthinget og en vedtaget af Folkethinget. For det Andet har det det Fortrin, at det er meget kort og klart, det indeholder kun 2 Linier. Der kunde tvistes om, hvor vidt denne Form er den heldigste, man